

מזה להככל אלה לאלה לטוב להתקן, וסימנו - (אסתר) וישנה ואת נעורותיה לטוב. בשבעת החילות הללו השלמות שלמעלה, פשנשות זה בזנה ונכנסות הפלות ובקשות של מי שיידע לסדר אונן, להמקינו למעהה, כמו שנאמר ואת שבע הנערות הראות לחתה לה מבית הפלך.

ההיכל הראשון - (ישעה מה) יוצר אור ובורא חשך. האור של האבן הטובה ספריר, שאכן טוביה נוצצת לשני צדדים, כמו שבארנו, למן ולשםאל, אור וחשך. (מלחים כד) מה רב מעשיך ה' כלם בחכמה עשית, כלם אופנים ונגללים, מלאה הארץ קנייך וגוו. הפלך המרומים לבוד מזון, השם הקדוש יאהדונה", הצלל של השם הקדוש, שלם בשני שמות, וזהו שעולה באור ומתחנשא מימות עולם.

ההיכל השני - אל ברוך גדור דעה, אורה פניא"ל, (השור שפלו לאותיות קטעו) שפולל הטורות של אותן קטעות של אלף ביתא. כאן הם שאומרים קדוש וברוך. וכך אין היא הקדשה וברוך בבודה. **ההיכל השלישי** - לאל ברוך נעימות יתנו.

ההיכל הרביעי - המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. משום שכן מתגלאים האורות והדינים של העולם. מי שהוא לחיים, מתקדש במקודם להתקים בעולם באור הימין שנקרה אל, פמו שארכנו.

ההיכל החמישי - ההיכל הנה נקרה אהבת עולם, וזהי משיקה של אהבה של ההיכל שנקרה אהבה, וזהי אהבת עולם

אהבתנו יי' אלהינו, ברוך

מהימנתא. וכלהו חיוון רתיבין, כלחו משנין דא מן דא, לאתבללא אלין באلين לטב, לאתנקא. וסימני (אסתר ב) וישנה ואת נעורותיה לטוב. בשבעה היכליין אלין, שלימו הדיעלא. כدر אשקלים דא בא, ועלאו צלותין ובעותין. דמאן דידע לסדרא לוון, לאתנקא לוון לעילא. כמה דעת אמר (אסתר ב) יאת שבעה הנערות הראות לחתה לה מבית המלך.

היכל א' קדמאתה. (ישעה מה) יוצר אור ובורא חשך. בהירו דאבן טבא ספיר, דאבן טבא נצין לתרין סטرين, כמה דאוקיימנא לימיינא ולשמאלא, אור וחשך. (מלחים כד) מה רב מעשיך יי' כלם בחכמה עשית, כלחו אופנים ונגללים, מלאה הארץ קנייך וגוו. הפלך המרומים לבוד מזא שמא קדישא יאהדונה", בלא דשما קדישא, שלים בתרי שמחן, ודא הוא סליק באוירא, ומתנשא מימות עולם.

היכל א' תניינא, אל ברוך גדור דעה, אורה פניא"ל, (נ"א רוא רכלי אהוי וערוי) דכליל רזין דאתנוון זעירין דאלפא ביתא. הכא אינון דקאמרי קדוש וברוך. והכא איהו קדשה, וברוך בבוד יי'. היכל תליתה, לאל ברוך נעימות יתנו.

היכל רביעיה המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית. בגין דהכא מתגלאין נהוריין, ודינין דעלמא. מאן דאייהו לחיים, מתחדש במלקדמין, לאתקיימא בעלם, בנהורא דימינא, דקמי אל פרק אמרן.

היכל חמישאה. היכל דא אקרי אהבת עולם. ודא איהו משיכו דרחימותא דהיכל דאקרי אהבה, ודא היא אהבת עולם אהבתנו יי' אלהינו, ברוך

אהבפנו ה' אללהינו, ברוך אפה ה'
הហוחר בעמו ישראאל באהבה,
בסטוד של א"ל שדי".

ההיכל הששי - אמת ויציב ונכון
וקים. וארכיכים שלאל להפסיק בין
היכילות אלו (לאלו). שהרי
בהתשכחה התפללה והרצון
מתחרירים כאחד, וכן שרים אלה
באלה בסוד השמות הקדושים

ששולטים בכל אחד ואחד.
ההיכל השבעי - אדני שפת
תפחת. סוד הסודות בלחש, שלא
נשמע מוקול. כאן הוא רצון הלב,
להתפונן ולהעלות רצון מפה
למעלה עד אין סוף, ולאחר
שביעי בשבייעי (כל אחד באחד) זה
בזה (מפה לעלה), ואמר בך
מעלה למטה, למשך ברכות
לכל העולמות ממקור החמים,
(שהוא שבעי לעלה) שהוא ההיכל
השביעי העליון (וישביבה) ברצון
לב ובסתימת העינים של סוד
האותיות של שבעה שמות

עליזונים קדושים.

ההיכל השבעי העליון בזה,
שהוא מקור המימים, וזה הברכה
הראשונה, וזהו ההיכל הראשון,
ראשית הכל ממעלה למטה,
ולטל השבעי מלמטה לחבר זה
בזה, שבעי בשבייעי. שהרי מזה
שלמטה נכנס מי שנכנס להיכל
העליון.

וזה סוד ברוך - רבוי של כל
התקנות, כלול בחירות ושרפים
ואופנים, וכל ההיכילות בתוכו
סוד קדש הקדרשים ששורה בתוכו
בגניה, ואז נקרא ברוך בכל
הרביים הלו והרברכות והסודות
שנשנלו בו.

אף"ה - בעתור של ספר
האותיות, הכלל של כל כ"ב
האותיות. וזהו א"ת. ה' שפוץ
אום מלמעלה בה' הגות, וכונס
אום לתוכו, וזהו א"ת ה'.

אתה יי' הבוחר בעמו ישראאל באהבה, ברוז
דא"ל שדי".

היכל שתיתאה, אמת ויציב ונכון וקאים.
ובעינן דלא לאפסקא בין היכلين
אלין. (איי) דהא במשיכו דצלותא ורעותא
מתחראן בחדר, ואתקשראן אלין באליין,
ברוז דשמהן קדישין דשליטין בכל חדר.
היכל שביעאה, אדני שפתה תפחת, רוז
דרזין בליחסו, ולא אשתחemu קלא.
הכא איהו רעותא דלבא, לאחכונא ולסלקא
רעותא מטה לעילא, עד אין סוף, ולקשרא
שביעאה בשבייעאה, (יבא טר בעמ) דא בדא (נ"א
טטה לעילא) ולכתר, מעילא לתטא, לא מסבא
ברבן בכלחו עלמין, ממוקרא דמיי, (נ"א ראייה
שביעאה לעילאה) דאייהו היכל שבייעאה עלאה (ודא
שכיניה) ברעותא דלבא, ובסתימי דעינין, דרוז
דאתוון דשבע שמהן עלאיין קדישין. (דף רס"א
ע"א).

היכל שביעאה עלאה דא, דאייהו מוקרא
דמיי, דא איהו ברכתא קמייתא. ורק
אייהו היכל קדמאה, שירוטא וכלא מעילא
لتטא, ולנטלא שביעאה מטה, לאתחראן
דא בדא, שביעאה בשבייעאה. דהא מהאי
دلטא, עיל מאן דעתיל, להיכל עלאה.

ורא הוא רוז, ברוך, רביה דכלחו תפאי,
כלילא בחיוון ושרפם ואופנים, וכלחו
היכلين רביה דרוז דקדש הקדרשים, דשריא
בגניה בגניהו, וכדין אקרי ברוז, בכל אלין
רביהין וברבן, ורזין דאשטיימן בה.

אתה, עטירא דסתימי דאתוון, הכלא דכלחו
כ"ב אתוון. ורק הוא א"ת. ה' דכליל
לוז מעילא, בהאי ה', ובכינש לוז בגניה, ורק
אייהו א"ת ה'. וכך איהי בשלימנו בההוא נהר